

til, om denne Udgift, anvendt paa anden Maade eller paa et andet Punkt, ikke kunde stifte større Nytte for det Hele. — Jeg indseer virkelig ikke, at der, selv om det endog var sandt, vilde kunne udledes Noget af det, som det ærede Medlem for Horsens (Seszen) paaftod, at nemlig Ringkjøbing Amt fra 1793 til 1848 ikke skulde have modtaget Andet af Staten end Lønningen — og den var endda tarvelig nok, sagde han — til en Amtmand, medens det havde sendt Skatter og Afgifter til Kjøbenhavn, for at der kunde bygges Landeveie paa Derne. Jeg troer, at man maa have en meget kort Hukommelse for at have glemt, hvad Landet i det Hele har gjort for Ringkjøbing Amt, for at dette ogsaa kunde faae taalelige Communicationsmidler. Hvad Frederikshavnbanen angaaer, da troer jeg, at den høitagtede Indenrigsminister maa have misforstaaet mig noget. Han troede, at jeg med Hensyn til denne Bane var enig med ham. Det kan jeg ikke indrømme. Jeg har sagt, og jeg gjentager det, at jeg, hvis Statens Finanser paa nogen Maade tillade i de følgende Aar at anvende Penge til Jernbaneanlæg, vil give min Stemme til en Bane fra Nørresundby til Hjørring, men at jeg anseer en Bane fra Hjørring til Frederikshavn, parallel med en god Chaussee, som efter Alt, hvad jeg har erfaret, ikke benyttes i nogen synderlig Grad, for at være en overspændt, for ikke at sige en vild, Idee. Man siger: Vi faae Personposten, og vi faae Brevposten fra Norge og Sverrig. Men jeg vil bede de Herrer om paa statistisk Maade at beregne, hvad Brevportoen, ikke blot efter den sidste, for ganske nylig mellem Norge og Sverrig paa den ene Side og Preussen paa den anden Side af sluttede Postconvention, men ogsaa efter den tidligere dyrere Postconvention, som nu er bleven afløst, hvis den fremdeles bestod, vilde blive gjennem Danmark og Hertugdømmerne, tvende forskjellige Lande, hvori der skulde betales Transit — thi vi mindes bestandigt smerteligt nok om, at Hertugdømmerne nu ere et fremmed Land —; jeg siger: Man beregne statistisk, om det er muligt, at Brevposten i Almindelighed — jeg taler ikke om, hvad der under haarde Veirforhold kunde skee en enkelt

Gang — vilde komme til at gaae over Sylland. Og det Samme vil blive Tilfældet med Personerne. Det ærede Medlem fra Horsens (Seszen) ryster paa Hovedet. Ja, naar man engang imellem seer, at der kommer 20 Rejsende med et Dampskib til en By, saa finder man, at det er en strækkelig Mængde Rejsende. Men lad os dog blot see, hvad egentlig de Rejsendes Antal fra Norge og Sverrig Byd paa er, og saa beregne, om det er tænkeligt, at der ved Hjælp af dem kan blive nogen betydelig Trafik, og hvorledes skulde den, der engang er paa Jernbanen, det være sig fra det nordligste Sverrig eller fra Stockholm, falde paa at gaae over Gøttheborg og derfra til Frederikshavn, og saa gjennem hele Sylland? Og hvorledes skulde man falde paa fra Christiania at gaae den Vej? Ja, naar en Rejsende tilfældigviis havde Forretninger i Aalborg eller vilde søge Commissioner der, saa kunde det nok være, at han vilde gaae den Vej. Men man bilde sig dog ikke ind eller gjøre Regning paa ved Befordring af Rejsende fra Norge og Sverrig at faae en Rending af en Capital paa henved een Million — thi, hvis Vendsysselbanen kan bygges for lidt over 2 Millioner, vil vel næsten det Halve deraf gaae til Banen fra Hjørring til Frederikshavn —, og saa blive endda Driftsomkostningerne tilbage. Jeg troer virkelig, at det just er een af de Ting, som maae oplyses, hvad man er gaaet ud fra, at Trafikken paa en saadan Bane vilde blive.

Der er et Punkt, som der ikke her hidtil er blevet lagt synderlig Vægt paa, men som i det andet Thing er fremkommet fra den ærede Ministers Side, og som der der er blevet tilagt en vis Vægt. Det er nemlig det, at man, naar det her foreslaaede Jernbanenet er færdigt, vil kunne skrive til, jeg vil ikke sige at indløse det Tilfagn, men at udføre det Forsæt, som er udtalt i § 5 i Loven af 10de Marts 1861, at man saa vil kunne lade Communerne betale det Halve af Expropriationssummerne, saaledes som det hedder der: „efter som de nærmest komme til at drage Nytte af Banerne.“ Jeg maa oprigtigt tilføje, at jeg ikke indseer, at det vil blive lettere at udføre dette, naar de her foreslaaede Jernbaner ere byggede,